

Mannens gamla skamliga moral

En historikers tunga debattinlägg

Kvinnor som ifrågasätter manssamhällets värderingar har i alla tider förföljts, förlöjligats, sjukförklarats eller på annat sätt nedtystats.

Detta drabbade även Hjordis Levin när hennes bok "Testiklarnas herravälde" kom våren 1986

"Testiklarnas herravälde", som kommer i ny upplaga nu i maj, beskriver sexualmoralens historia från 1880-tal till nutid. Den visar att feminismen och sexualliberalismen stått i motsatsförhållande till varandra, att sexualliberalerna aldrig varit intresserade av att frigöra kvinnan för hennes egen skull.

Myten om mannens "obetingliga sexuella drift" har stötts av forskare som Freud och av författare som Strindberg. Vetenskapen och litteraturen har, gång på gång, betonat faran med att mannen betvingar sin biologiska natur.

Myten lever

Denna sexmoral har i första hand drabbat kvinnorna. Män smittar sina hustrur med veneriska sjukdomar, mödrar smittar i sin tur nyfödda barn. Ett oräkneligt antal kvinnor har under århundraden blivit sterila och sjuka, fått cancer och missfall, fött sjuka barn och dött i förtid — som en direkt följd av en sexualmoral som de själva inte har definierat, och sallan velat ha.

Det var bland annat denna myt om mannens obetingliga sexualdrift som de första feministerna ifrågasatte och kämpade mot. De efterlyste en sexmoral som tog hänsyn till kvinnors och barns hälsa, och de ville att män skulle uppfostras till sexuell självkontroll.

I "Testiklarnas herravälde" klargör Hjordis Levin det viktoriaiska pryderiet, vad det var en reaktion mot, och författaren visar på kultursadismens utveckling. Parallellerna mellan då och nu tydliggör; än i dag fungerar myten om den manliga sexualdriften som en ryggsäcksreflex och återopas när det gäller våldtäkt, incest, prostitution och otrohet.

Reaktionen

"Testiklarnas herravälde" ifrågasätter 60-talets sexrevolution

När Hjordis Levins bok "Testiklarnas herravälde" kom ut 1986 väckte den våldsamt rabalder och hon beskyldes för sexualfientlighet. Men ingenstans i boken står det något om att kvinnor ska vägra sex med män, skriver Ylva Floreman, som läste boken då och som om den igen — den kommer nu i ny upplaga. Förhoppningsvis har debatten om framtidens sexualmoral mognat så pass att boken nu kan erkännas som det tunga debattinlägg den nu är.

och Levin menar att det för kvinnornas del var en kontrarevolution. Detta var som en bomb i salongerna.

Så kallat medvetna och frigjorda skribenter och sexualprofeter, främst män, reagerade förorättat, känslomässigt och i det närmaste hysteriskt på Levins bok. Här har de ställt upp på kvinnans frigörelse — självuppfostrande "pillat på kvinnans klitoris", som någon uttryckte det — och så dettal!

Debatten, som var osaklig och minst sagt "flummig", reducerades till att handla om en enda sak; Hjordis Levins privata syn på sex. Hon beskyldes för sexualfientlighet och för att i boken mana kvinnor att vägra sex med män. Få var de som analyserade Levins analys med det allvar som hennes tioåriga forskningsarbete förtjänade.

Provokationen

Titeln i sig är provocerande. Anette Kullenberg skrev i Aftonbladet att Levin kunde åtminstone ha valt en "mysigare titel av typen Killar, skärp er". Men Hjordis Levin är historiker, forskare och känd feminist sedan ett tiotal år — hon flörtar inte. Och detta är kanske det värsta; en kvinna som skriver om den manliga sexualmoralens politiska betydelse och därtill med ett rakt, så kallat "manligt", språk. Författaren presenterar fakta, och hon ursäktar inte.

I ett annat århundrade kunde Hjordis Levin ha utpekats som häxa, men det är inte kutym i dag att bränna kvinnor på bål. Metoderna är andra; kvinnor som ifrågasätter manssamhällets värderingar och sexualmoral kallas i stället för frigida nuckor. Temat på sippta kvinnor kan varieras i det oändliga och så har mången feministisk kamp tystats, och så försökte man även förringa Levins historiska analys.

Mäns intressen

Jag läste boken då och jag har läst den igen — ingenstans står det något om att kvinnor ska vägra sex med män. Vad Levin däremot skriver är att kvinnor bör ha i åtanke att varje man är en hälsorisk så länge denna myt om "den obetingliga naturdriften" råder. Så länge förnekas kvinnans rätt att kontrollera och bestämma över sin egen kropp.

Levin skriver att den gamla kvinnomoralen (som med negativ klang kallas nymoralism) är befrämjande för kvinnofrigörelsen. Och hon skriver att "...kvinnans frigörelse förutsätter frihet från sexuella sjukdomar och sexuellt slaveri, frihet att träna kroppen och hjärnan. Om vi kvinnor ska kunna hävda oss på livets och samhällets alla områden måste vi vara friska."

Kampen för sexuell frigörelse, menar Levin, har inte letts av kvinnor utan av män i mäns in-

trasse: "De fördelar, om det finns några, som vi kvinnor vunnit, har vi fått mera tro på den sexuella frigörelsen än tidigare den".

P-pillret

P-pillret ses som symbolen för att kvinnor har fått möjlighet att erövra sin sexualitet. Men egen forskning om p-pillrets sociala, medicinska och politiska effekter visar dock på motsatsen. (Kvinnans frigörelse handlar för inte bara om friheten från att bli gravid.)

Det har gjorts försök med hormonella p-medel för män, men forskningen har stupat på att männen blir impotenta. Därför lanseras de inte. Och hade de lanserats och man i efterhand hade upptäckt en biverkning som impotens, så hade medlmed säkerhet avregistrerats.

Impotens ses som en allvarlig biverkning, när det gäller män. En av de vanligaste biverkningarna hos kvinnor som äter p-pilller är minskad sexuell lust. Men i en kultur där en kvinna som bejakar sin sexualitet ses som en dålig kvinna, där tas en sådan biverkning inte på allvar.

Hade det funnits samma svar för kvinnans sexualitet som för mannens, hade p-pillret inte funnits i dag – av samma skäl som det i dag inte finns för män. Detta är yttersta beviset för att p-pillret inte skapats för kvinnans sexuella frigörelse och att det inte skett någon egentlig revolution för hennes del. P-pillret kan inte gynna erövrande av sexualiteten då de gör kroppen stum. Men däremot kan det gynna myten om mannens obetingliga sexualdrift.

Hjördis Levin har efter boken utgivande 1986 kunnat konstatera att allt som sagts i aids-debatten redan hade sagts i "Testiklarnas herravälde". Hon skriver att vi i dag, liksom på 1880-talet, står vid en väncpunkt, och om aids-hotet inte ska utarma sexuallivet än måste en annan sexualmoral ända den rådande debatteras och formuleras.

"Med kondom som det stora trumfasset i det nya sexlivet söker man bibehålla det gamla mönstret med kortvariga, tillfälliga förbindelser och "äkter sakplig otrohet", skriver Hjördis Levin, och menar vidare: "För tänker på att det 'välskyddade' samlaget kan vara farligt – ut själslig synpunkt."

Förhoppningsvis har debatten om framtidens sexualmoral mognat så pass att den i dag kan erkänna "Testiklarnas herravälde" som det tunga debattinlägg den är.

1986-02-15